

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 354/2022-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a 2/ [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, Rudlovská cesta 47, Banská Bystrica, proti postupu a rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 20C/335/2007-411 z 24. januára 2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. júna 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojich základných práv čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom pre zmeškanie, ktorý žiadajú zrušiť s tým, že vec bude vrátená okresnému súdu.

II.

2. Ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom pre zmeškanie z 24. januára 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 4. apríla 2018, okresný súd na návrh žalobcu z dôvodu nedostavenia sa sťažovateľov na pojednávanie (i) sťažovateľa 1 zaviazal zdržať sa neoprávneného zásahu do vlastníckeho práva žalobcu k pozemkom, (ii) oboch sťažovateľov spoločne a nerozdielne zaviazal zaplatiť žalobcovi [REDACTED] eur s príslušenstvom a (iii) žalobcovi proti sťažovateľom priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Sťažovatelia 21. júna 2018 podali proti rozsudku pre zmeškanie odvolanie a požiadali o odpustenie zmeškania lehoty na jeho podanie. Spolu s tým navrhli zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Uznesením okresného súdu z 25. novembra 2020 bol návrh sťažovateľov

na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku pre zmeškanie a návrh sťažovateľov na jeho zrušenie zamietnutý. Krajský súd uznesením z 22. februára 2022 odvolanie sťažovateľov proti rozsudku pre zmeškanie odmietol a uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľov na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

4. Skoršia ústavná sťažnosť sťažovateľov proti rozsudku pre zmeškanie z 3. augusta 2018 bola uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 568/2018 z 9. októbra 2018 odmietnutá ako neprípustná podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, keďže sťažovatelia nevyčerпали prostriedky, ktoré im zákon priznáva na ochranu ich základných práv. Ústavný súd poukázal na to, že sťažovatelia proti rozsudku pre zmeškanie podali odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté. Okrem toho bolo v odôvodnení tohto rozhodnutia ústavného súdu uvedené, že v prípade rozhodnutia krajského súdu bude sťažovateľom zachovaná lehota na podanie ústavnej sťažnosti aj vo vzťahu k rozsudku pre zmeškanie s tým, že v prípade vecného posúdenia a rozhodnutia krajského súdu budú mať sťažovatelia k dispozícii možnosť podať ústavnú sťažnosť v súvislosti s týmto rozhodnutím za obvyklých podmienok.

III.

5. Namietané porušenie práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovatelia odvodzujú z toho, že rozsudok pre zmeškanie bol vydaný napriek tomu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. Podľa sťažovateľov vydanie rozsudku pre zmeškanie po 11 rokoch od začatia konania a v čase, keď bol takmer úplne zistený skutkový stav, je arbitrárnym rozhodnutím súdu, ktorý alibisticky využil možnosť rozhodnúť pre zmeškanie. Sťažovatelia zdôraznili, že okresnému súdu muselo byť jasné, že na pojednávanie sa nedostavili nie z dôvodu, že by chceli robiť prierahy, ale v dôsledku zmeny advokátov a zavedenia elektronických schránok, ktorých použitie mnohým spôsobovalo problémy. Preto si okresný súd musel byť vedomý toho, že sťažovatelia sa o pojednávaní nedozvedeli a mohol ich o pojednávaní upovedomiť aj inak.

6. Namietané porušenie práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu sťažovatelia odvodzujú z toho, že musia žalobcovia plniť nedôvodný nárok a v exekúcii od nich už bolo vymožených približne [REDACTED] eur. Napokon poukazujú na nesprávnosť rozhodnutia o náhrade trov konania.

IV.

7. V zmysle princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd ochranu základným právam za podmienky, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd alebo iný orgán. Podľa § 356 písm. b) Civilného sporového poriadku odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. Podľa § 277 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na jeho návrh tento rozsudok zruší a nariadi nové pojednávanie.

8. Z § 356 písm. b) Civilného sporového vyplýva, že sťažovatelia proti ústavnou sťažnosťou namietanému rozsudku pre zmeškanie mohli podať odvolanie z dôvodov, že neboli splnené

podmienky na jeho vydanie. Toto právo aj využili a krajský súd uznesením z 22. februára 2022 ich odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie odmietol. Z § 277 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyplýva, že žalovaný môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. I toto právo sťažovatelia využili, okresný súd uznesením z 25. novembra 2020 ich návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol a krajský súd uznesením z 22. februára 2022 ich odvolanie proti tomuto uzneseniu okresného súdu zamietol. Existencia a využitie týchto osobitných prostriedkov nápravy proti rozsudku pre zmeškanie nepripúšťa, aby ústavný súd rozhodoval o námietkach sťažovateľov proti rozsudku pre zmeškanie z dôvodov, ktoré uviedli v odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie a v návrhu na jeho zrušenie. Preto podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nie je daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti sťažovateľov proti rozsudku a postupu okresného súdu a z tohto dôvodu bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

9. Na tom nemení nič ani predchádzajúce uznesenie o skoršej ústavnej sťažnosti proti rozsudku pre zmeškanie, v ktorom sa ústavný súd vyjadril k možnosti zachovania lehoty na podanie ústavnej sťažnosti proti rozsudku pre zmeškanie. Zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti totiž nevyklučuje záver o tom, že proti rozsudku pre zmeškanie nie je daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2022

Peter Straka
predseda senátu